

Wijzigingsbesluit Leidraad invordering gemeentelijke belastingen 2019

Bijlage 13

De door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Huizen aangewezen gemeenteambtenaar belast met de invordering van gemeentelijke belastingen;

Besluit vast te stellen de wijzigingen van de Leidraad invordering gemeentelijke belastingen 2019, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 2 november 2019.

De Leidraad invordering gemeentelijke belastingen wordt als volgt gewijzigd:

Artikel I

A. In artikel 8 wordt na het eerste gedachtestreepje een nieuw gedachtestreepje ingevoegd:

- bekendmaking van de aanslag aan een rechtspersoon die (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan;

B. Artikel 8.2 komt als volgt te luiden:

8.2. Bekendmaking als de rechtspersoon (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan

Als een rechtspersoon (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan, is de wijze van bekendmaking van de belastingaanslag ter beoordeling aan de ontvanger. Bij deze beoordeling kunnen onder andere de volgende factoren een rol spelen:

- het recht waarnaar de rechtspersoon is opgericht;
- het belang van een snelle bekendmaking in verband met vrees voor onverhaalbaarheid.

C. Aan artikel 14.4.5 wordt een volzin toegevoegd, luidende:

Artikel 19.3.4, eerste alinea, laatste twee volzinnen zijn van overeenkomstige toepassing.

D. Artikel 17, eerste gedachtestreepje, komt als volgt te luiden:

- het aanhouden van de tenuitvoerlegging van een dwangbevel bij verzet;

E. Aan artikel 19.3.4, eerste alinea, worden twee volzinnen toegevoegd, luidende:

Indien de belastingschuldige kenbaar maakt dat de beslagvrije voet onjuist is vastgesteld, maar niet de juiste informatie verstrekt voor de goede vaststelling ervan, stelt de ontvanger hem in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn alsnog de juiste informatie te verstrekken. Indien de belastingschuldige de juiste informatie binnen de door de ontvanger gestelde termijn aanlevert, herstelt de ontvanger de beslagvrije voet met ingang van de inhouding volgend op het moment waarop de belastingschuldige kenbaar maakte dat de beslagvrije voet onjuist was vastgesteld.

F. In de artikelen 25.1.5, 25.1.8, 25.7.2, 25.7.5, 26.1.5, 26.1.7, 26.1.8, 26.4.6 en 26.5.1 wordt 'tien' telkens vervangen door 'veertien'.

G. In artikel 26.2.12, derde alinea, sub B wordt 54 vervangen door: 55

H. Artikel 26.2.19 wordt als volgt gewijzigd:

1. 34 wordt vervangen door: 35

2. 81 wordt vervangen door: 75

I. Aan artikel 26.6, eerste alinea, wordt de volgende volzin toegevoegd:

Tegen het besluit van de ontvanger om geen invorderingsmaatregelen meer te treffen staat geen administratief beroep open.

J. Na artikel 33 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 33a. Aansprakelijkheid van begunstigen

Er zijn in deze leidraad op artikel 33a van de wet geen beleidsregels gemaakt.

K. Artikel 49.9 vervalt.

L. In artikel 73.4.2 wordt na 'geen baten aanwezig' ingevoegd 'noch te verwachten'.

Artikel II

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de 2e dag na die van de bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2019.

2. Dit besluit wordt aangehaald als: Wijzigingen leidraad invordering gemeentelijke belastingen 2019.

| De invorderingsambtenaar van de gemeente Huizen, 31 oktober 2019.

TOELICHTING

Artikel I, onderdelen A en B hebben betrekking op het nieuwe tweede, derde en vierde lid van artikel 8 van de wet. Deze leden treden per 1 januari 2019 in werking via de Overige fiscale maatregelen 2019. Met deze wetwijziging wordt een alternatieve wijze voor bekendmaking van de aanslag geïntroduceerd. In de Leidraad wordt uitgewerkt welke factoren een rol kunnen spelen bij de keuze tussen de klassieke en de alternatieve wijze van bekendmaking als de rechtspersoon (vermoedelijk) is opgehouden te bestaan.

Artikel I, onderdeel C en E wijzigen de artikelen 14.4.5 en 19.3.4 naar aanleiding van een aanbeveling van de Nationale ombudsman. Het komt voor dat een belastingschuldige een verzoek tot aanpassing van de beslagvrije voet doet en daarbij niet de juiste gegevens verstrekt. De ontvanger corrigeert de beslagvrije voet van de belastingschuldige dan pas als de belastingschuldige de juiste informatie aanlevert. De wijziging heeft tot gevolg dat de belastingschuldige die niet de juiste gegevens aanlevert, deze gegevens op verzoek van de ontvanger binnen een redelijke termijn alsnog kan verstrekken. Als de belastingschuldige dat doet, wordt zijn beslagvrije voet met terugwerkende kracht aangepast vanaf de eerstvolgende inhouding nadat het oorspronkelijke verzoek tot aanpassing is gedaan. Met deze beperkte terugwerkende kracht verdwijnt het onderscheid tussen belasting-schuldigen die zich melden met de juiste informatie en belasting-schuldigen die dat (om wat voor reden dan ook) niet doen. Als de belastingschuldige naar aanleiding van het verzoek van de ontvanger geen informatie aanlevert of verzuimt deze tijdig aan te leveren, blijft het huidige regime van toepassing.

Artikel I, onderdeel D heeft tot doel de inleiding bij artikel 17 aan te sluiten bij de aanhef van artikel 17.1. Artikel 17.1 is per 1 januari 2018 aangepast, waarbij abusievelijk de inleiding van artikel 17 niet is meegenomen. Deze omissie wordt hiermee hersteld.

Artikel I, onderdeel F heeft tot doel een aantal termijnen te uniformeren die in deze leidraad staan. Voor deze termijnen wordt aangesloten bij de termijn van twee weken die artikel 11 van de wet noemt. Hierbij wordt een vertaalslag gemaakt van de in de wet genoemde twee weken naar veertien dagen.

In artikel I, onderdeel G worden de forfaitaire bedragen voor boeken en leermiddelen aangepast naar de per 1 januari 2019 geldende bedragen.

In artikel I, onderdeel H wordt de normpremie ziektekostenverzekering voor een alleenstaande of alleenstaande ouder en de normpremie ziektekostenverzekering voor echtgenoten geactualiseerd naar de per 1 januari 2019 geldende bedragen.

Artikel I, onderdeel I verduidelijkt dat geen administratief beroep open staat tegen de eenzijdige beslissing van de ontvanger om (voorlopig) geen invorderingsmaatregelen meer te nemen.

Artikel I, onderdeel J houdt verband met het nieuwe artikel 33a van de wet dat per 1 januari 2019 in werking treedt. In de artikelsgewijze memorie van toelichting bij de Overige fiscale maatregelen 2019 is met betrekking tot artikel 33a van de wet toegezegd dat in andere situaties dan die in de memorie zijn genoemd waarin sprake is van samenlopende aanspraken van verschillende schuldeisers, geldt dat de Rijksleidraad zal bepalen wanneer de Belastingdienst afziet van aansprakelijkstelling. Op dit moment voorziet de Belastingdienst geen andere samenlopende aanspraken dan die in de memorie worden genoemd. Mocht de praktijk uitwijzen dat deze toch voorkomen, dan zal de Belastingdienst op dit punt alsnog begunstigend beleid maken.

Artikel I, onderdeel K laat artikel 49.9 vervallen. Artikel 49.9 ziet op overgangsrecht met betrekking tot aansprakelijkheidsprocedures op grond van tot 1 december 2002 geldend recht. Dergelijke procedures zijn niet meer aanhangig. Het overgangsrecht is daarmee overbodig. Mocht zich in de toekomst een situatie voordoen waarin artikel 49.9 wel van toepassing zou kunnen zijn, dan kan de aansprakelijk gestelde hierop een beroep blijven doen.

Artikel I, onderdeel L verduidelijkt dat de ontvanger ook een eventuele bate uit een door de curator te entameren procedure moet meenemen bij de afweging of hij een faillissementsaanvraag indient of maatregelen treft die moeten leiden tot ontbinding van een rechtspersoon conform artikel 2:19a BW. Dit is in lijn met de jurisprudentie op dit gebied.

Artikel II regelt de datum van inwerkingtreding van de onderhavige wijzigingen.

